

மேய்கண்டார் கழக வெளியீடு. கஉ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மேய்கண்ட நாதன் விரைகழல் வேல்க.

சைவ சந்தானசாரியர் புராணம்
சிவஞான சுவாமிகள் சரிதம்.

காஞ்சிபுரம்

மேய்கண்டார் கழகம்.

1940.

மெய்கண்டார் கழக வெளியீடு—கஉ

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்ட நாதன் விரைகழல் வேல்க

திருவாரூர்ச் சுவாமிநாத தேசிகரவர்கள் இயற்றிய
சைவ சந்தானுசாரியர் புராணமும்

திரிசிரபுரம்-மகாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

சிவஞான சுவாமிகள் சரிதமும்

இவை

காஞ்சிபுரம்

ஆடிசன்பேட்டை சவுனி வியாபாரம் சாமியார்

உயர்திரு.

வி. பி. ஏ. கிருஷ்ணசாமி முதலியாரவர்கள்

பொருளுதவியால்,

மெய்கண்டார் கழகத்தினர்

பத்மா அச்சகத்தில் பதிப்பித்தவை

மெய்கண்டான் யாண்டு எகௌ

1940

செவ்வயம்

ப.தி ப் பு ரை

சைவசித்தாந்த சந்தான குரவர்களின் வரலாற்றைப் புராண வடிவமாகக் கூறும், திருவாரூர், சுவாமிகாத தேசிகரவர்களியற்றிய சைவசந்தானசாரியர் புராண சங்கிரகத்தை இதற்கு முன் பதிப் பித்து வெளியிட்டவர்கள் திருவாரூர், பொன்னையா தேசிகர் அவர் கள் ஆவார்கள். அப்பதிப்பின்படிக்கள் இப்போது கிடைத்தல் அரி தாக இருத்தலின் இவ்வெளியீட்டை நம் கழகம் மேற்கொள்வதா யிற்று. இவ்வெளியீட்டில் மகாலித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை யவர்களியற்றிய சைவசித்தாந்தமாபாடிய கர்த்தா மாதவசி சிலு ஞான யோகிகள் வரலாறும், சந்தானதரவர், பாடியகாரர் தேர்தீ திரங்களும் உடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுடன் சந்தான குரவர்கள் அருளிய அருணால்களின் விளக்கமும் தரப்பட்டுள்ளது.

இவ்வெளியீட்டிற்கு வேண்டிய பொருளுதவியைச் செய்து முற்றுவித்தவர்கள் காஞ்சிபுரம் ஆடிசுண்டேட்டை சவுளி வியாபாரம் சாமியார் உயர்சைவத்திருவார் வி. பி. ஏ. கிருஷ்ணசாமி முதலி யார் அவர்கள் ஆவார்கள். சாமியார் அவர்களின் தூய வாழ்க்கை யும் ஒழுக்க விழுப்பமும், அவர்களாலியற்றப்பெற்றுவரும் அறவினைத் திறன்களும் யாவரும் அறிந்தவை. சமய வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய இத்தகைய கடவுட் பேரறத்தைச் செய்ய முந்துதல் அவர்களுக்கு இயல்பேயாகும். இக்கடன்றி காட்சிப் பெருந்தகையார்க்கு நமது கழகம் மனமார்த் நன்றி செலுத்துகிறது.

இப்பதிப்பைச் செம்மையாக அச்சிட்டு முடித்த பத்மா அச்சக உரிமையாளருக்கு நம் கழகத்தின் நன்றியுரியதாகின்றது.

இவ்வெளியீட்டை இடையூறின்றி இனிது முற்றுவித்த எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருளே இறைஞ்சுகிறோம். இதனை அன்பர்கள் யாவரும் பெற்றுப் பயன் துய்ப்பார்களாக.

இங்ஙனம்,

காஞ்சிபுரம், }
30-10-40. }

க. வச்சிரவேல் முதலியார்,
கு. மு. அண்ணாமலை ரெட்டியார்,
செயலாளர்கள்.

சைவசந்தானசிரியர்களும் அவர்களியற்றிய அருணால்களும்

1. மேய்கண்டதேவர்:—

சிவஞான போதம்
(வார்த்திகப் பொழிப்புடன்)

2. அருணந்திசிவாசாரியர்:—

1. சிவஞான சித்தியார்

2. இருபா இருபஃது

3. மறைஞானசம்பந்தர்:—

4. உமாபதிசிவாசாரியர்:—

1. சிவப்பிரகாசம்

2. திருவருட்புயன்

3. வினாவெண்பா

4. போற்றிப் பஃருடை

5. உண்மைநெறிவிளக்கம்

6. கொடிக்கவி

7. தெஞ்சுவிடுதாது

8. சங்கற்பநிராகரணம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மேய்கண்ட நாதன் விரைகழல் வெல்க.

சைவசந்தானாசாரியர் புராணம்.

~~~~~

கடவுள் வாழ்த்து.

விநாயகர்,

பொன்னூர் இதிழி சடைக்கணிந்த
புனிதப் பெருமான் பூங்கழலே
முன்னு விரும்பும் எப்பொருளும்
என்று முன்னி முறைபரவு
மின்னூர் கயிலைச் சந்தான
குரவர் சரிதம் விளம்பிடுவான்
என்னே ரோடை ஐங்கரத்தன்
இருதாட் கமலம் இறைஞ்சிடுவாம். (க)

நடராசர்.

தூடியதனிற் படைத்தன்மிகு தூய்மையொடு
மமைகரத்திற் காத்த ரொல்லைப்
படிபுகழு மங்கியினி லழித்தலுற
வூன்றுமலர்ப் பாதந் தன்னின்
மடியுறவே மறைத்தனற்குஞ் சிதசாண
மலரின்க ணருள லாகத்
கிடமுறுத்திச் சிற்சபையிற் றிருநடஞ்செய்
துறைதேவைத் தியானஞ் செய்வாம். (உ)

சைவசமயாசாரியர்.

தம்மாணைச் சுட்டியருந் தந்தையர்க்குப்
புலப்படுத்தார் சரணம் போற்றி
அம்மாணை மறைக்கதவந் திறப்பித்துத்
தரிசித்தா ரடிகள் போற்றி
எம்மாணைப் பரவையிடைச் சந்துசெல
வேவினர்தம் மிருதாள் போற்றி
பெம்மாணைப் பரிவயவ ராக்கினர்தம்
பிரசமலர்ப் பாதம் போற்றி.

(ந)

சைவசந்தானஞ்சாரியர்.

ஈராண்டிற் சிவஞானம் பெற்றுயர்ந்த
மெய்கண்டா ரிணைத்தாள் போற்றி
நாராண்ட பல்லடியார்க் தருள்புரிந்த
அருணந்தி நற்றாள் போற்றி
நீராண்ட கடந்தைநகர் மறைஞான்
சம்பந்தர் நிழற்றாள் போற்றி
சீராண்ட தில்லைநக ருமாப்தியார்
செம்பதுமத் திருத்தாள் போற்றி.

(ச)

புராணவரலாறு.

சம்புவிற் றெளிந்த நந்தி யருள்பெறு சனற்கு மாரன்
நம்புகல் வியாதற் கோத நவையறு மவன்சூ தற்குப்
பம்பிட நவில்பு ராணம் பதினெட்டுட் பவுடி யத்தில்
எம்பெரு மக்கள் காதை யினையன திகழு மன்றே.

(ரு)

நூற்பயன்

எவ்வுலகுந் தோ முமெழிலார் சந்தான
சூரவர்கட மியற்பு ராண
திவ்வியநன் மான்மியத்தைத் தீவிரமா
மன்பினொடு செவியிற் கேட்போர்

இவ்வுலக விந்திரா யினிமையுறு
செல்வமெலா மெய்திப் பின்னர்
நவ்விவிழி யுமைபாக னருளாலே
பரமுத்தி நண்ணி வாழ்வார்.

(சு)

அவையடக்கம்.

இவ்வுலகிற் புலவரெலா மிலக்கியமு
மிலக்கணமு மிசைய வாய்ந்து
திவ்வியநற் பிரபந்தம் பலவிழைப்பார்
திடமொன்று மில்லாத தீயேன்
செவ்வியபன் மயிலாடல் கண்டிடுவான்
கோழியுறு சிணைவி ரித்தே
எவ்வமுற ஆடுதல்போ லெழிற்குாவர்
மான்மியத்தை இயம்ப லுற்றேன்.

(எ)

பாயிரம் முற்றும்.

ஆ க ச் செ ய் யு ள் — எ

மேய்கண்ட சிவாசாரியர் புராணம்.

அம்பொன் மேருவிற் காத்தினி லேந்திரல் லருள்செய்
நம்பன் மேவிய குலஞ்செறி நன்னடு நாட்டின்
உம்ப ராரும்வந் தொழிவுறா தாடுறு நிவானின்
கம்ப மாமணி திரையெறி கண்டாட பாங்கர்.

(க)

கடந்தை மாநக ரமர்ந்தகா ராளர்தக் குலத்திற்
படர்ந்த நாமவச் சுதர்களப் பாளர்தம் பக்கல்
இடம்பெ றும்பல செல்வமு மெய்திமேம் பட்டே
அடங்கி டாதபே ரறிவுறு மதலையை யடைவான்.

(உ)

தங்கு ருச்சக லாகம பண்டிதர் தாளில்
அங்க மெட்டுறப் பணிந்தரு மகவினை யளிக்ஞர்
துங்க நல்வர மருளெனத் தொல்லேறா னுணர்ந்தோன்
புங்க மார்தமிழ் மறையினைப் போற்றிநாண் சாத்தி. (ங)

வேறு .

தூயமறைக் குலமேவு தமிழ்விசகர் துதிசெய்த
*பேயடையா பிரிவெய்தும் பின்னையினோ ளுள்ளநினை
வாயினவெ லாம்பெறுவ ரென்னவமை யருட்பதிக்கு
சேயதமிழ் மறையதனிற் றெளிவுறக்கண் டுளமகிழ்ந்தே. (சு)

வேறு

தன்ன டித்தலம் பணிவுறுந் தன்மைசால் கடந்தை
மன்னு பேரறி வுறுநன்மா ணைக்கனை நோக்கிப்
பொரன்னி மாநதி வடகரைப் பொலியும்வெண் காட்டிற்
பன்னு நல்வர மளித்திடு முக்குளம் படிந்து. (ரு)
பிரம வித்தியா நாயகி தன்னையும் பிறைசேர்
அருண லேணியார் அரணையு மடிபணிந் தேத்திக்
கருணை யன்பர்தம் பூசனை கவினுற விழைத்துச்
சரண மென்மலர் தலைக்கணி யாமெனத் தாழ்ந்து. (சு)
ஏனை நல்லற மில்லொடு மியற்றியே வதியிற்
பான லங்களைப் பங்கன தருளினாற் பரம
ஞான் நல்லுருப் புதல்வனை நயமுறப் பெறுவை
சுன மற்றிடு மிம்மொழிக் கையமின் றென்றார். (எ)
என்று கூறிய தங்குலக் குரவன் தினைத்தா
ளொன்று மன்பொடு பணிந்துகை யுச்சிமேற் கூப்பி
யன்று தம்மனைக் கிழத்தியோடகங்களி னுளும்பிச்
சென்று செய்குவ லென்றுநல் விடைகொடு செல்வார். (அ)

*திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம் திருவெண்
காட்டுத்திருப்பதிகம் - பண் - சீகாமரம். உ. பேயடையா.

திடம்பெ றுங்கலை முழுதுணர் தேசிக நுரைத்த
நடந்த ருஞ்சிவன் சுவேதமா வனத்திடை நண்ணி
இடம்பெ றும்பல தருமமு மியற்றியே வதிந்தார்
அடங்க வில்லருஞ் செல்வவச் சுதர்களப் பாளர். (கௌ)

வதிய லுற்றவோ ராண்டினின் மருவுமோர் வைகல்
மதிய மாருநற் சடையினான் கனவில்வந் தெம்பாற்
பதியு மன்பகே ளிம்மையிற் பாலனைப் பயக்கும்
விதிநி னக்கலை யென்றருள் செய்தனன் விமலன். (கௌ)

அன்ன வாசகங் கேட்டவச் சுதர்களப் பாளர்
பொன்னங் கொன்றையம் மதியொடு மௌலியிற்புனைந்தோய்
மன்னு பூம்புக விப்பெரு மான்மன மகிழ்ந்து
சொன்ன லங்களும் பொருள்களுஞ் சுரந்தருள் பொழியு(கௌ)

உம்மை யேத்துநற் றமிழ்மறைப் பாடலை உன்னி
மெய்ம்மை யாகவே நம்பினேன் விதியிது கண்டாய்
அம்மை காணாகல் லருண்ட ம் புரியுமா ரமுதே
இம்மை யிற்கதி யருளுநற் புதல்வனை ஈவாய். (கௌ)

வேறு.

என்றுபல முறையிறைஞ்சித் துதித்து நிற்க
இமயமலைக் கொடிபாக னியம்ப லுற்றான்
நன்றுனது துதிக்கேட்டு மகிழ்ந்தோ முன்னம்
ஞானபோ எனகனம்மைத் துதித்த பாடல்
ஒன்றுறுதி கொளுநின்பா லுலக மேத்த
உயர்காழிக் கவுணியன்போ லொருவன் வந்து
நன்றருளு மகவுருவாய் நண்ணு மென்ன
நவிறியருள் செய்தனன் மகிழ்ச்சி பொங்க (கௌ)

வேறு .

இம்மொழிகேட் டுக்கடந்தை யச்சுதர்க

ளப்பான 'ரின்ப மேவிச்

செம்மையுறு மறமனைத்து முன்போல

இனிமையொடு செய்யுங் காலைக்

கொம்மைவரிக் குயமனையா டிருவயிற்றிற்

சீறுகருப்பங் குலவித் தோன்ற

மெய்மறையிற் சடங்கனைந்து மையிரண்டு

திங்களினும் விரும்பிச் செய்தார்.

(கச)

இந்தமுறை கிரியையெலா மீரைந்து

திங்களினு மியற்று நாளிற்

சந்தமறை யாகமங்கள் வழியொழுகு

தாபதர்கள் சலிப்பற் றோங்க

மந்தபரி பாகருநல் லத்துவித

மெய்யுணர்ந்து மகிழ்ச்சி யெய்த

எந்தையருள் சிவஞான போதமறை

இயற்றமிழி னினிது மேவ.

(கரு)

நல்வியாத முனியுரைசெய் சூத்திரத்தின்

பாடியமோர் நான்குங் கொண்ட

சொல்வாய்மை பொருள்வாய்மை தெளிதலுறத்

தேராது சோக முற்றோர்

எல்லாந் மத்துவித சுத்தநிலை

யினிதெய்திச் சோக மேவப்

பொல்லாத சமயிகளு மதிசயிப்பப்

புவனிமிசைப் போத மேற

(கக)

நலமலியுஞ் சிவனடியார் எஞ்ஞான்று

மானந்தம் நண்ணி யோங்கத்

தலமலியு மெந்நாடடுந் தென்னாடு
 த்லையெனவே சுகங்கொண் டாடக்
 கலைமலியும் பிள்ளையா ரொருவர்தாம்
 தந்தைமனக் கவலை தீர
 நிலவலயத் தவதரித்தார் நிறையன்பர்
 சுற்றத்தார் மகிழ்ச்சி நீட.

(௧௭)

அந்நாளிற் றந்தையா ரகமகிழ்ச்சி
 மிகவெய்தி அந்த ணர்க்குப்
 பொன்னாதி பல்வகைய தானங்கள்
 பூமிசையிற் பொலிய நல்கி
 மின்னாரும் புத்திரற்கு மரபுளிமுன்
 செய்சடங்கு விதியிற் செய்து
 பின்னாளிற் சாதகநல் வினைமுற்றிப்
 பேரின்பம் பெருகி வாழ்நாள்.

(௧௮)

லேறு

வெள்ளை மாவனத் தடி கள்பால் விடைபெற்று மீண்டு
 பிள்ளை யோடுநன் மனைவியுஞ் சுற்றமும் பிறரும்
 உள்ள மாருநன் மகிழ்ச்சியி னொருவுதங் கடந்தை
 எள்ள ருங்கதிர் மாளிகை இடத்துமே வினரால்

(௧௯)

அண்ண லாகுமச் சுதர்களப் பாளர்தா மரிய
 வண்ண நன்மக வேடுவந் தணைந்தநற் செய்தி
 கண்ண கன்பொழிற் கடந்தையார் களிப்புறக் கேட்டு
 நண்ணு மன்பொடு நாடொலும் வந்துபார்த் துவப்பாந்(௨௦)
 பிள்ளை மாமதி போன்றுநற் பிள்ளையார் வளர
 வெள்ள வேணியா ரன்பராம் விமலரைக் கொண்டு
 வள்ள லார்க்குநன் நாமமிட் டழைத்திட வரத்த
 தெள்ளு மாகம விதிமுறை செய்துநற் சடங்கு.

(௨௧)

ஒருசு வேதவ னப்பெரு மாளேன ஒண்பேர்
உரிமை யாலிடக் கடந்தையா ருவப்புற வருநாள்
இருமை சேர்திரு னெண்ணெய்நல் லூரினி லுறையும்
அருநன் மாமனார் தம்மனை யெடுத்துவந் தணைந்தார். (உஉ)

அணைந்த காதல ரும்மையி லரன்றனற் சரியை
மணந்த வாதநற் கிரியைநல் யோகமே மன்னி
இணங்கு சாமுசித் திகநிலை டாண்டிரன் டினராய்ப்
புணர்ந்தி ருக்குநா ளங்ஙனம் நிகழ்ந்தது புகல்வாம். (உ௩)

வெள்ளி வெற்பமர் விமலனு ருள்பெறு நந்தி
வள்ள லாரடி மலர்புனை சனற்குமா னன்பால்
தெள்ளு சத்திய ஞானநற் றரிசனி திருத்தாள்
உள்ளு முள்ளமா ரொருபரஞ் சோதிமா முனிவர் (உ௪)

அன்ன குன்றொரீஇத் தென்மல யாசல மணுக
மின்னு பேரொளி விமான்மீ தேகுறும் வேலைப்
பொன்னி னோடுமுத் தெறிதலைப் பெண்ணைநீர் புடைசூழ்
சென்னி மாமதிச் சிவனுறை வெண்ணெய்நற் பதிக்கு. (உ௫)

நேர தாகவல் விமானநின் றிடுதலு நின்றந்த
நேர வாலறி லுடைப்பரஞ் சோதியார் தேர்ந்து
வார மோடிழீஇச் சுவேதவ னப்பெரு மாட்குச்
சேர மெய்யுணர் மெய்திய திறந்திரு வருளால். (உ௬)

தேர்ந்து தீக்கையு மெய்கண்ட நாமமுஞ் செறித்துச்
சார்ந்த மந்தனை மர்ஞ்சிவ ஞானபோ தத்தை
ஈந்து தங்குரு வறிவுறுத் தியபொழிப் பிசைத்தே
ஆர்ந்த செந்தமி ழாக்கென பொதிவரை யடைந்தான் (உ௭)

அருட்டு றைக்கணை யமர்பொலாப் பிள்ளையா ருளால்
மருட்டி லாமலே சீர்த்தித்துத் தெளிந்துபின் மாட்சிப்

பொருட்ட தாஞ்சிவ ஞானபோ தத்தைத்தென் மொழியி
 லருட்டி றத்தினுற் பெயர்த்துவார்த் திகப்பொழிப் பறைந்
 இன்ன காலையிற் பலர்பரி பாகர்க ளீண்ட [தார்.(உஉ)
 ஆன்னர் சென்னிமேற் றிருவடி வைத்தருள் செய்தே
 மன்னு மச்சிவ ஞானபோ தத்தினை வகுத்துப்
 பின்னர் முன்னொடு மாறுகோ ளின்றியே பெருக்கி. (உக)

வேறு

உரைத்தருளி வாழ்நாளிற் சின்னாட் பின்னர்
 உயர்வுடைய தங்குலத்துக் குரவ ரான
 திருத்துறையூ ராகமபண் டிதர்தார் தம்மைத்
 தெரிசிக்கா திருக்கின்றான் றிருவெண் காடன்
 பொருத்தமுற நாமங்குச் சென்று காண்டும்
 பூப்பொழில்வெண் ணெய்ப்பதியிற் பொலிய
 வரச்சிலரை முன்னிடுத்தா ரவர்கள் கூறும் [வென்றே
 வாய்மைகேட் டகமகிழ்ந்தார் வெண்ணெய்
 [வாழ்வார்.(௩௩)

வாழ்வுற்று நகரெங்குங் காவ ணங்கள்
 வானமுதோ ரணங்கமுகு வகைகள் நாட்டித்
 தாழ்வற்ற சூதமலி சும்ப மாடி
 தனைமுதலா மங்கலங்கள் எவைபுந் தந்தே
 ஏழற்ற மாடங்கள் புதுக்கி யாரும்
 இயலுறவே எதிர்கொண்டு வணங்கி எங்கள்
 ஊழற்ற வினைமுருக்கி யோதி நல்கும்
 உத்தமசற் குருநாத உய்ந்தோ முய்ந்தோம்.(௩௪)
 என்றுபல முறைபழிச்சி வெண்ணெய் நல்லூர்
 இகலறுநல் வேளாளர் யாருஞ் சூழ
 நன்றுதவு மக்குரவர் விருதி னோடு
 நல்லசிவா கமசுநடம் நண்ணச் சென்றே

ஒன்றுறுமங் கலவெண்ணெய் நல்லூர் மேவி
உயர்வீதி வலிவந்தங் கும்பர் போற்ற
அன்றுகடல் நஞ்சுண்ட அண்ணல் பொற்றூள்,
அன்பினொடு மிறைஞ்சியருள் பெற்று மீண்டார்.

மீண்டுதிரு மடத்தெய்து குரவர் பாதம் [(௩௨)
விருப்பினொடும் பணிந்தேத்தி விருந்த ளித்தார்
நீண்டதிரு முண்டநுத லரனார் பாதம்
நினைந்துய்யு மெய்கண்டார் நினைவிற் சற்றும்
கரண்டகைய குருவரவை எதிர்நோக் காது
கழல்பணியா திருக்குமதைக் கருதி நோக்கி
ஆண்டகைய வக்குரவ ரவர்பா லேகி
அண்மையராய் நின்றலவ அப்போ தங்கண் நட

ஆணவமென் மொழியதனை நூல்முன் னாக
அங்கமரு மாணவகர் அறைதல் கேளாக்
காணுநன் மெய்கண்டார் தம்மை நோக்கிக்
கருதுமா கமகுரவர் கனலு நெஞ்சார்
ஏணமரா ணவசொருவம் என்னை என்ன
இயலுறுநற் செவிகேட்டே இனிமை யோடும்
மாணுறுநற் தர்ச்சனியங் குலியி னாலே
மற்றவரை நேர்சட்டி மதிக்க வைத்தார். (௩௩)

மெய்கண்டார் இவ்வாறு சட்ட லோடும்
விரயமுறு சிந்தையாய் மெய்மை தேர்ந்தே
கைகண்ட சிவஞானந் திகழச் சென்று
கருதுமா கமகுரவர் கண்ணுற் றுங்குப்

பொய்கண்ட சமயநெறிப் புரைநீக் கந்தப்
புண்ணியர்தக் கழல்பணியப் புகழ்ந்த ளாவி
நெய்கொண்ட குழலுண்மயாள் பங்கன் பாதம்
நிலவியபே ரன்புடையார் நினைந்து செய்வார். (௩௫)

வேறு

ஆகிச் சைவநல் லருணாந்தி யேயென அழைத்துப்
பூதி ஈந்துதக் குருவருள் புரிந்திட்ட படியே
தீது தீர்சிவ ஞானபோ தப்பொருள் தெளிய
ஒது செந்தமிழ்ச் சூத்திரங் களைமுனம் உரைத்து. (௩௬)

வார்த்தி கப்பொழிப் புரைசினர் வகுத்தருள் செய்து
கூர்த்த அன்பொடு முதன்மைமா ணுக்கராக் கொண்டு
பார்த்த லத்தகி பக்குவ ரெனப்பலர் புகழத்
தீர்த்த னைந்தெழுத் தோடுமா வாக்கியங் செப்பி. (௩௭)

வேறு

மெய்யுணர்ந்தார் புகழுமரு ணந்தி யோடு
மேவதிகை மனவாச கங்க டந்தார்
பெர்ய்யகல்சிற றம்பலநா டிகண்முன் னாகப்
புகழுறுமா ணுக்கர்நாற்பத் தொன்ப தின்மர்
மையகலும் பரிபாச நன்கு ணர்ந்து
மன்னுசிவ தீக்கைமுறை மருவச் செய்து
தெய்வவருண் மேவிடமுப் பொருளு ணர்த்திச்
சின்மயரார் தன்மையினைச் செய்து பின்னர்நு டு

வேறு

சுத்த மானவத் துவிநநற் சோசம்பா வனையே
நித்த முந்தினைந் திருத்தலால் நிருமல சீவன்
முத்த ராகிப்பே ரானந்த மூர்த்தியாய் முடிவில்
சித்த சித்தெலா நிறைந்திடு சிவபர னானர். (௩௮)

மண்ணுள்ளார்கடம் மாசுதீர்ந் தரனடுண் மன்ன
எண்ணி லாகம சாரங்க ளினிதிடுத் தியும்பும்
அண்ண லாகிய மெய்கண்டா ரடியினை வழுத்தி
விண்ணு ளார்பணி அருணந்தி யார்திறம் விரிப்பாம்.சுல
மெய்கண்ட சிவாசாரியர் புராணம் முற்றும்.

ஆகச்செய்யுள் சுஎ.

அருணந்தி சிவாசாரியர் புராணம்.

வேத வொலியு முழுவொலியும் வேள்வியிறந்துத் திருமுறை யோர்
நாத வொலியு மோவாத நன்மை பெருகுந் திருத்துறையூர்
ஆகி சைவ குலம்புரிந்த அருமை யான பெருந்தவத்தால்
நீதி சாலுஞ் சிவாகமங்கள் நிலைவ வொருவ ரவதரித்தார் (க)

செல்வ மலியுந் தந்தையர்தஞ் சீராட் டோடு வளர்நாளில்
மல்ல லாதி சைவர்கடம் மரபிற் கேற்ற முறைமையினால்
தொல்லை வேத வாகமங்கள் சொல்லு நல்ல விதிமுறையின்
வல்ல பல்ல பெரியேராற் சாத கன்மம் வகுத்துப்பின். (உ)

சேய்மை யான பதிவதியுஞ் சிவவே தியருஞ் சூழ்ந்துறைய
நாம கரணஞ் செய்துவந்து நலமார் கேச வினைமுற்றி
ஓம மாற்றி அன்னம்துகர் கிரியை முடித்தே யொளிர் பருவந்
தூய்மை யோடு மேறப்பின் துகடர் சுற்றஞ் சூழலுற. (ங)

எல்லை யில்லாச் சிறப்போடும் இனிய வேதா கமமுறையிற்
புல்லும் பூணூற் கடிமுடித்துப் புரையில் காயத் திரியதனை
நல்ல வேரை தனிலுரைத்து நவைதீர் காண்டோ பக்கிரமந்
'தொல்லை முறையிற் செய்வீத்தார் துகடர் சைவ மறையோர்கள்

அந்நாட் டொடங்கிப் பெர்துநூலாம் அரிய மறையின் கன்மவகை
பொன்னூர் பத்தி காண்டவகை பேர்த மாருங் காண்டவகை
பன்னா னோதி அங்கவகை பயின்று சிறப்பு நூலாகும்
மின்னூர் சைவா கமங்களெலாம் விதியா லங்குப் பயிலுறுவார். (௫)

வேறு

காமி காதியா மாகமங் கவினுறச் சொல்லு
நாம நற்சரி யைப்பொரு நாயமுறு கிரியை
தூய்மை யெட்டுறுப் பாச்சொ லும் யோகபா தத்தின்
வாய்மை நற்பொருண் ஞானபா தப்பொருள் வகையும் (௬)
ஏனை நற்கலை யாவையு மினியசெந் தமிழும்
நன முற்றிடப் பயின்றதா வியாவரு முவிந்து
ஞான நற்சக லாகம பண்டிதர் நாமம்
மான முற்றிட வைத்தனர் மண்ணகம் புகழ். (௭)

வேறு

புன்மை நீங்காப் புற்ச்சம்ய நெறிகள் போக்கிப் புரைதீர்ந்த
நன்மை பெருகுஞ் சைவநெறி நாட்டி நான்கு வருணத்திற்
ஞென்மை யாக வருமடியார் தொல்லை வினையின் றுகள்முழுதும்
இன்மை யாதச் சிவாகமங்கள் இயம்பு தீக்கை முறைபுரிந்து.
வளரு நாளிற் றிருவெண்ணெய் மெய்கண் டருளும்வள்ளன்முன்
களரு ஞானன் தடையுண்டு கீழ்மை யகற்று மேவர்பாதம்
மிளிரு மன்பிற் பணிந்தேத்தி மெய்ம்மைச் சிவஞா னமும்பெற்றே
தளர்வு நீங்கி ம்றைஞான சம்பந் தர்க்குத் தக்கமுறை. (௯)
சுத்தாத் துவித நிலையுணர்த்திச் சொல்லற் கரிய சிவஞான
தெத்தி யாரும் நல்லிருபா விருபஃ தினையுஞ் செய்தருளிப்
பத்த ராவார் பலர்பணியப் பரசி லோகம் பாஷ்ணையால்
நித்த வகண்ட பூரணமா நிலைமை யெய்தி நின்றனரால் (10)

அந்தன் பெண்ணெய்க் கரைத்துறையூர்
 அமரு மருணந் திப்பெருமான்
 பந்த மனிழ்ந்து மணங்கமழும்
 பதும பதத்தைக் துதித்திறஞ்சிக்
 சுந்த அடவிபுடை சூழும்
 கடந்தை மறையோர் களிதுளும்ப
 வந்த நல்ல மறைஞான
 முனிவர் சரிதம் வகுத்திடுவாம். (கக)

அருணந்தி சிவாசாரியர் புராணம் முற்றும்.
 ஆகச்செய்யுள் றுடி.

மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியர் புராணம்.

மாவாழ் திருமார் பனுமயனு மகவான் முதல்வா னேரெவரும்
 ஓவா தென்றும் பணிந்துவக்கு முயர்வாம் வெள்ளாற் றின்பாங்கர்
 தாவா மறைநான் கோதுசிவன் தணவாத் தூங்கா னைமாடப்
 பூவார் கோயி வினிதமரும் பெண்ணு கடமாம் புரியதனில்

வேறு

தூயமறைக் குலம்விளங்கச் சொற்கலைகள் தெளிவெய்த
 மேயசிவ னடியார்கண் மேல்வினையின் துகளகற்ற
 மாயவயற் சமயங்கண் மறையவர்தங் குலத்தொருவர்
 தீயனவெ லாமாழத் திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

தந்தையார் சுற்றத்தார் தாய்மார்க ளெடுத்தேந்திச்
 சிந்தைகளிப் புறவேத ன்திவழியே செய்சடங்கு
 சந்தமறை யொலிமுழங்கச் சாதகா திகள்செய்து
 வந்தமுறை எழாண்டின் மறைமுந்நூன் மணமுடித்தார்.

வந்தமர பினுக்கேற்ப வளர்மணையு மாகமும்
முந்தைமது முதலறநூன் மூவறுதொல் புராணங்கள்
சந்தமுறப் பயின்றாறு சாத்திரமும் வந்தபினர்
எந்தைபிரான் மறைஞான சம்பந்தர் எனப்பெற்றார். (ச)

அந்நிலையிற் றிகழ்வார்தாம் அருணாந்தி யாரையடைந்
தென்னுடைய பந்தமறுத் திணையடிசூட் டிடு மென்னச்
சொன்னமுறை சீவதீக்கைச் சோகமறச் செய்வித்தே
பன்னரிய சிவஞானம் உணர்த்துநூல் பலவுரைத்தார். (ரு)

வேறு*

அன்ன தேசிகர் அடியிணை தொழுதவண் நீங்கிச்
சென்னி யாறுடை யார்சிதம் பரதலஞ் சேர்ந்து
மன்னு சிற்சபா நாதரை வலங்கொடு பணிந்து
பன்னு மைந்தெழுத் தோதுறாஉம் பணியடைந் தனர்பின்
உத்த மப்பரி பாகராம் உமாபதி யார்க்குச்
சுத்த தத்துவ ஞானத்தைந் துகளற வருளிச்
சித்தர் சூழ்ந்துவாழ் திருக்களாஞ் சேரியி லமர்ந்து
முத்தி எய்தினார் முழுமுதற் சிவனடி முன்னி. (எ)

வேறு

சண்ணகன் புரிசை மாடக் கடந்தைமா நகரில் வந்த
அண்ணல்சம் பந்தனாந்தம் அடியிணை தலைமேற்கொண்டு
விண்ணுளார் பரவுந் தில்லை வேதஅந் தணரின் மிக்க
ஒண்மைசேர் உமாப திப்பே ருத்தமர் திறமு ரைப்பாம்(அ)

மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியர் புராணம் முற்றும்.

ஆகச்செய்யுள் ௧௬.

உமரபதி சிவாசாரியர் புராணம்.

டொன்னிவளந் தருசோழ நன்னாட்டிற்
 புகழ்மலியும் புவியூர் நன்னின்
 மன்னுமறைக் கலமகிழ் மாமுனிவர்
 பேற்றிசைப்ப வனிதை பாகன்
 சொன்னசிவா கமம்விளக்கத் திருவுடையந்
 தணர்மரபி லொருவர் தோன்றிப்
 பன்னரிய அபிதானம் உமரபதியார்
 எனவெவரும் பாவப் பெற்றார். (க)

அப்பெற்றி யுடையடீரா னருமறையா
 கமமுதலா மனைத்துந் தேர்ந்தே
 எப்பற்று மறவெறிவா ரெழில்வளர்பொன்
 னம்பலவ ரிருதான் பற்றி
 கைப்பற்று மலர்கொண்டு காலமுறப்
 பூசித்துக் கருதி வாழ்காள்
 ஒப்பற்ற மறைஞான சம்பந்தர்
 பாலுற்ற உண்மை சொல்வாம். (உ)

வேறு

மூவர் யிரநாட் கொருநாளின்
 மூல முதல்வன் பூசைபுரிந்
 தேரவா விருதோ டுயர்சிவிகை
 யாரோ கணரா யுண்ணின் றுந்
 தாவா வடியார் புண்டருழத்
 தகுநல் வீதி வருவாரை
 நாவார் மறைஞா னப்பெருமான்
 நண்ணுஞ் சிவிகை யுறநோக்கி. (ஈ)

வேறு

பட்ட கட்டையிற் பகற்குரு டேகுதல் பாரீர்
சிட்டர் சூழ்தர என்றசொல் செவியுறக் கேட்டே
அட்ட மூர்த்திதா ள்கமல ரன்புமா பதியார்
மட்டி லாதபே ரன்பராய் மகிழ்வுகொண் டனராய். (சு)

வார்த்தை கேட்டவக் கணத்தினே வாகனத் திழிந்து
தீர்த்த ராகிய சம்பந்தர் திருவடி தொழுது
பார்த்த அக்கணம் பகற்குரு டென்றருள் செய்தீர்
சீர்த்தி எய்தினீர் நாயினேற் கப்பொருள் செப்பி. (ரு)

பூர்த்தி ஞானநல் வரம்பினைப் புக்லுவீ ரென்ன
நார்த்த தும்பிபு குர்வரும் அதன்பொருள் நவிலப்
போர்த்த தம்வரு னாபிமா னம்புறக் கணித்துக்
கூர்த்த அன்பொடு மாங்கவர் குறிவழி நின்றார். (கூ)

வேறு

இங்கிலை நிற்கு நாளி லெழில்வளர் மறையோர் வாழும்
மன்னுதண் கடந்தை வந்த மறைஞான முனிவர் தாமும்
தன்னிகர் பணியி யற்றிச் சாருமா பதியார் தங்கண்
இன்னருள் சுரந்து நோக்கி எய்துந் பாகம் பார்ப்பான் (எ)

பாசகம் புகழும் நல்ல பண்புடைத் தொழிலென் றுன்னிக்
*காருக வினைமேற் கொண்ட கரிசிலார் வீதி சென்று
சீரகம் புகுநாற் பாவிற் செலுத்திய கூழின் சேடம்
வாருமல் விடைத்தாஞ் சென்று கரத்தினில் வாங்கி உண்டார்

* காருகவினை-நெய்தற்றெழில்.

கரிசிலார்-செங்குந்தர்.

உண்ணுறு காலை அந்தக் கரத்தினி லொழுங்குங் கூழை
அண்ணலார் உமாப திப்பே ரங்கண ரேந்தி யுண்ணத்
தண்ணருள் சுரந்தே யாங்குத் தனிச்சிவ ஞான போதம்
புண்ணியர் திருவாக் காலே பொலிவுற உரைத்தா ரன்றே(க)

உரைத்தலு மேனை நூலு மொழிவுறு தோதுங் காதல்
வரப்பினும் வணக்கிக் கேட்ப மறைஞான முனிவர் தாமும்
கிரத்தநற் பத்தி சர்ன்ற திருவுடை யந்த ணர்க்குக்
கரத்தலா கமல மென்னச் சிவாகமப் பொருள்கள் காண(க0)

ஏனைய ஞான நூல்கள் யாவையு முரைத்துத் தம்மெய்ஞ்
ஞானசற் குருவு ரைத்த நல்லுப தேசஞ் செய்து
தேனினே டிணிமை முற்றுஞ் சிவணுற் அமிழ்த முண்ட
வானவ ரெனக்க ளிக்க மகிழ்வருள் செய்தா ரன்றே. (கக)

இம்முறை வாழ்வார் தம்மை எழிலரு ணிருத்தர் தானே
மெய்ம்முறை பூசை செய்யும் வேதிய ரறியா ராகித்
தம்முறை பிறழ்ந்தா ரிந்தத் தனிஉமா பதியா ரென்ன
எம்மா பிழந்தி ரென்றே எள்ளினு ரெவருங் காண. (கஉ)

மற்றது காலை தன்னின் மறிகுல வேந்தாற் பெற்ற
கொற்றவன் குடியி லேகிக் கோதிலா மடங்கண் டாங்கே
பெற்றிசா லடியர் சூழப் பேரருட் சிவனைப் பூசை
சொற்றதூல் விதியா லாற்றித் துயக்கறு தியானஞ் செய்வார்.

வேறு

இந்த்முறை ஞானநிட்டை புரியு நாளில்
எழில்வளரு நடராசர்க் கியற்றும் பூசை
அந்தமுறை நாள்வரவுந் தில்லை வாழும்
அந்தணர்கள் மேவுதிரு வம்ப லத்தே

பந்தமகல் உமாபதியார் பரிவு கூர்ந்து
 பரமனடி பூசிப்பான் பணிந்து செல்லச்
 சிந்தைவே முகியநல் லந்த ன்ணர்
 செல்லன்மின் போமென்வே செப்பி விட்டார்.

இக்கொடிய மொழிகேட்ட முனிவர் தாமன்
 றெய்துமனத் தளர்வோடு மேகி அந்தத்
 தக்கதனி மடமெய்திச் சம்பு பூசை
 தணவாமே மானதத்திற் றயங்கச் செய்ய
 மிக்கவெறுப் பொடுதடுத்த மறையோர் தாமும்
 வேதநா யகர்பூசை விரும்பிச் செய்வான்
 புக்குமணிப் பொன்மன்றின் கதவம் நீக்கிப்
 புண்ணிய ஆம் பலவாணர் திருமுனி போந்தார்.

அழகியசிற் றீம்பலவன் பேட்ட கத்தை [(கரு)
 ஆங்குறீறு நோக்கினர் காண் ரஞ்சி
 மழவிடையான் திருமுன்னர்ப் பணிந்து மாழ்கி
 மாய்மிதென் மன்றின்வளர் மணியே மாலும்
 அழகுறுதா மரையனு மாதி யந்தம்
 அறிவரிய அழற்பிழம்பாம் அண்ணல் அண்ணல்.
 பழகியஎம் அபராதம் பற்றாய் எங்கன்
 பழவடியார்க் கருள்புரிவான் பரிந்து சென்றாய்.

தாட்டுணையே புணையாகப் பற்றி நின்று [(கக)
 தனிமாயைக் கடல்நீந்துந் தக்கோர் பாலோ
 கோட்டமிலா மனத்தோடுங் குளத்தி லுன்னைக்
 குறித்துமதி அமிழ்துண்ணுங் குணத்தர் பாலோ

சுட்டமரு ஸ்ரீராதிக் கொண்டன் பாக.

எழிலுறுபூ சனைபுரியு மியல்போர் பாலோ
நாட்டமொரு மூன்றுடையா யெங்க ணுற்றாய் -
- நடமிடுவா யென்றமுது நைவா ரானார். (க௭)

இம்முறை, அந்த ணுள ரியாவரு மிரங்கிப் பேரற்ற
மெய்ம்முறை, வேத நாதன் விண்ணிடை விளம்ப லுற்றான்
தம்முறை பூசை யாற்றுந் தகுதிகா லுமாப திப்பேர்.
அம்முறை யோனம் மன்ப னவனிடை யமர்ந்தோ மென்றான்.

விளம்புமா காய வாணி வேதியர் யாரும் கேட்டுத்
தளர்ந்தெனஞ் சடையார்ஜித் தாயிடைப் புருமர்ன் கன்றிற்
கிளர்ந்தெழு மன்பி னோதும் கேடிலா ஞானச் செல்வ
வளந்தரு முமாப திப்பேர் மறையவர் பால்வர் துற்றார். (க௯)

உற்றடி பணிந்தி யாரு மோதிகால் முனியே எங்கள்
குற்றந் குணமாக் கொண்டு குறைவுதீர்த் தருளு மாறு
பற்றிவார்க் கருளுந் தில்லைப் பரனடிப் பூசை யாற்ற
இற்றைக்கே வருதல் வேண்டு மெம்பிராற் குரியா யென்றார்.

இன்னணந் தில்லை வாழும் அந்தணர் வேண்ட ஏகிப்
பொன்னணி மன்ற வாணர் பூம்பதப் பூசை யுறற்றித்
தன்னிக ரந்த ணுளர் தனிமட மேனிப் பின்னர்
மன்னுறு சீவன் முத்தி வர்த்தராய் வைகும் நாளில். (உக)

முன்னொரு முனிவன் பன்னாள் முதுசிவ புண்ணி யஞ்செய்
தன்னந் பலத்தி னாலே அகக்கா ணந்தி ருந்தி
உன்னரு ஞான ஞாலக் ளோதிமா மேதை யாகிய
பின்னொரு பாவந் தன்னை இழைத்தனன் பேதை போல.

ஆன்னதோர் காரணத்தா லவனியிற் புலையர் தங்கள்
உன்னருங் குலத்து தித்தா னொப்பில்பேர் பெற்றா னென்னப்
பன்னருந் தானை கூறப் பாலனும் பருவம் நீங்கித்
தன்னருங் குலத்துக் கன்னி தனைமணம் புரிந்தா னன்றே.

இன்னனஞ் சின்னாட் செல்ல எம்பிரா னருளி னாலே
முன்னைநற் பவத்திற் செய்த புண்ணிய முதிர்வா லங்ஙன்
உன்னுதம் மரபி லுற்ற குறையெலா முன்னி உன்னிப்
பின்னரு வருப்புக் கொண்டு சேரியிற் பிரிந்தா னன்றே(உச)

சுற்றமுந் துணையும் நீத்துத் துகளறு போத மேவகீ
கற்றைவார் சண்டயான் வாழ்ங் கவினுறு தில்லை மேவிப்
போற்றிணி மதில்குழிகோயிற்புறத்தினில் வணங்கிச்சின்னாள்
உற்றபின் விறகு வெட்டி ஒவ்வொரு நாளும் கொண்டு (உரு)

மருமலர்ச் சடையர்ன் கோயில் மடப்பள்ளி யூடு செல்லத்
திருவுடை அந்த னாள் வாயிலாச் செலுத்துங் காலை
வரிசிலை வரையாக் கொண்ட வள்ளலா ரருள்வந் தெய்தக்
கருமவி பவந்து டைக்குங் காலடி மணிமை யாக. (உக)

வேறு

விடிவு மடியார் துயர் தீர

வெள்ளி விடைமேல் வரும்பெருமான்

பரவும் பெற்றான் சாம்பாற்குப்

பரமுத் தியினை நல்கிடுவான்

திருமெய் மடியார்க் செளியனெத்

திட்டும் பாவார் திருமுகத்தை

வாமார் கனவில் வந்தருளி

வனிதை பாகர் சிலமொழிவார். (உஎ)

என்பா லன்பா நுமாபதிவர் மெழிலார் கொற்றவன் குடியில்
அன்பா லேகிப் பணியியற்றி அளித்தி யாவித் திருமுகத்தைத்
துன்பார் மலக்கூடகல்வித்துத் தூய முத்தி-தனைநல்கும்
ரீன்பா லன்பா டெனவுரைத்து நீத்தார் பொன்னம் பலக்கிழவர்.

கனவு நீக்கிச் சாம்பரனார் கருத வரிய திருமுகத்தை
மனவாக் கெட்டாச் சிவனளித்த வண்ணம் நோக்கி மகிழ்ந்துநகிப்
பனவர் தில்லைப் பரளேயோ பதித னேன்பா லருள்செய்யும்
அனகா பொன்னம் பலக்கூத்தர் அரசே அமுதே எனத்துதித்தார்.

இந்த முறையாத் துதித்திறைஞ்சி இனிய சிவனார் திருமுகத்தைப்
பந்தஞ் செய்து பரனுரைத்த வாறே போந்து பலநாட்கள்
கொந்தார் தளவக் கொடிபுடைசூழ் கோமான் கொற்றவன்
குடிவாழ்ந்தனார் திருடமத்தினருகு விறகுப்பணிசெய்வார்

பன்னாள் விறகுப் பணிசெயுநாள்
மழையா லொருநாட் புனிமுட்ட
அந்நாள் மடத்தி லமுதமைக்கத்
தாழ்த்த தாக அஃதறிந்தே
மின்னார் பொன்னம் பலக்கூத்தர்
விரும்பு மடியார் தாமதமென்
இந்நா ளென்ன மடைத்தொழிலார்
இறைஞ்சி இனைய இயம்புவரால். (நக)

வேறு

பனவர்தங் குரவீர் கேட்பீர் பஞ்சம னொருவன் பன்னாள்
நனிவிழ களித்தா னிற்றை நல்கில் னென்று ரைத்தார்
அனையவன் நாளை வந்தால் நம்மிடை அழையின் என்னப்
புனிதஅந் தணர்கள் கோமான் புகன்றனன் புகலக் கேட்டார்

மற்றைநா ளிரட்டி யான காட்டங்கள் மல்கக் கொண்டே
உன்றனர் சாம்பா நுற்ற எல்லையி னோடித் தாழ்ந்து
சுற்றவர் பணியு மெங்கள் கருணையங் கடலே இந்நாள்
முற்றவன் போந்தா னென்று மகிழ்வுற வோதி னாரே. (௩௩)

மடைவளத் தடியார் கூறும் மகிழ்வுரை கேட்டெ முந்து
நடைகொடு திரும டத்தின் முன்றிலை நண்ணி யுற்ற
அடியனை நோக்கி அப்பா ஆரைநீ யாங்க னுற்றாய்
புடித்விர் குணத்தர் யெல்லாம் பகர்தியென் றருளிச்செய்தார்.

இம்முறை அந்த னாளர் அருளலு மெழிற்சீர்த் பாணர்
மெய்முறை அரண்ர் தந்த திருமுகம் வைத்து வீழ்ந்தார்
கொம்மென அடியா ரோடிக் குல்வசீர்த் திருமுகத்தைத்
தம்மிடை தரலும் அந்தத் திருமுகந் தன்னை நோக்கா. (௩௪)

அனருள் செய்த அந்தத் திருமுக மதனை அன்பாற்
சிரமிசை யேற்றிக் கூப்பித் திருநய னங்க ளொற்றிக்
கரசர னாகி யங்கம் கம்பித்து நடனஞ் செய்து
வரத்தே நாயே னுய்ந்தே னுய்ந்தன னெனவ ணங்கா. (௩௫)

எழுந்து பேரின்ப மெய்தி ஏகா ணையை நினைந்து
தொழுந்தைச் சாம்பார் சுந்தர் சத்திநி பாதம் நோக்கி
அழுந்துச் த் தியநிர் வாண் தீக்கையா லளித்தார் முத்தி
செழுந்திரு அந்த னாளர் தெய்விக குரவ ராவார். (௩௬)

இந்தான் முறைமை கேட்டே எய்திய சாம்பா னுர்தஞ்
சந்தமார் மனைவி சுற்றந் தக்கநட் பாளர் கூடிப்
பந்தநான் மறையோ னெங்கள் பதியமர் சாம்பர் னாரைச்
செந்தழல் கொளுவச் செய்தான் என்றிறை செவியிற் சொற்றார்.

அந்தநல் வசனம் கேட்டே அரசனு மகிச யித்துச்
சந்தர மறையோர் தம்பால் வந்தடி தொழுது சொல்வரின்
அந்தண ரேறே எங்கள் அருந்தவப் பபனே இற்றென்
சிந்தனை அயிர்க்கு மாறு செய்தனர் சில்லோ ரென்றான் (௩௯)

என்றலும் அந்த ணைர் இயம்பினார் தீக்கை மேன்மை
நன்றுறு மாசன் கேட்டு நாயினேன் அறியு மாற்றல்
இன்றொரு தீக்கை தன்னை இயற்றிடவேண்டு மென்ன
அன்றவர் சூழ்ந்து நிற்கு மடியவர் குழாத்தை நோக்கி. (௪௦)

சத்திசி பாதம் பெற்ற தினகமையர் தமைக்கா ணை
நித்தலு மருச்சித் தேத்தும் நிருத்தன்மஞ் சனநீர் தன்னால்
அத்தனி மடத்தின் பரங்கர்க் கோமுகப் புறத்த மர்ந்த
சத்ததா வரம தான முள்ளியை நோக்கிச் சொல்வார். (௪௧)

அரசனே கேட்டி இங்ஙன் அடிமவர் பலரை ஆய்ந்தும்.
வரதபோ தனரா யுள்ள பக்குவம் மருவக் காணும்
பரசிவ னடியர் நாளும் பரிந்துணக் காய்க ளீந்த
உரைபெறு முள்ளி-இத்தை உயர்க்கிக் குய்த்தும் காண்டி.

என்றுரை புகன்றே அந்த எழிலுமா பதியார் முள்ளி
தன்றனி உருவம் நோக்கத் தகைபெறு சோதி யாகி
அன்றர சனையுள் ளிட்டார் அரசா வெண்ச்சே-விப்பச்
சென்றுயர் விசம்பி லேகிச் சிவனுரு வாய தன்றே. (௪௩)

இன்னணம் நிகழ்ந்த செய்தி கண்டவல் வரச நேதம்
மன்னிடா வகையா னந்த மருவுமா பதியார் பாதம்
பொன்னணி ஆடை மலை முதலிய கொடுபூ சித்து
நண்ணுநின் பெருமை யோரா நாயினேன் பிழைபொ றுத்தி.

என்றப ராந மீந்து விடைகொடு மீண்ட தற்பின்
நன்றுசால் அருண மச்சி-வாயர்முன் நயக்குந் சித்தர்க்
கொன்றுமுப் பொருளு ணர்த்தி உயர்சிவ ஞான மீந்து
பொன்றுதல் பவித்த வில்லாப் புனிதரா லயத்தினண்ண சுக

ஆங்கம ரந்த னுள ரியாவரு மருவ ருத்துத்
திங்கிலாப் பெரியோர் தம்மைச் செலுத்துடன் கொண்டு சென்றே
ஒங்கெயில் வட்டிப் பாங்க றோவுறத் தள்ளி விட்டுத்
திங்கிலா அரனூர்க் கேயுந் திருவிழாத் தொடக்கஞ் செய்வார்

மெய்ம்முக மறையோ ரேற்றம் விழாக்கொடி எழாமை காணப்
பைம்முக அவரப் பூணன் பதநீனைந் திரங்க ஆங்கோர்
மைம்முக விசும்பின் வாணி எழுந்தது மறையோர் கேட்டீர்
நம்முக மன்பு மிக்க நல்லுமா பதிவந் தக்கால். (சுஎ)

ஏறிடுந் துவச மென்ன இம்மென யாரு மோடித்
தேறுதும் பெருமை யெண்ணச் சிறியுமேம் பிழைபொ றுத்தே
ஆறணி சடையி னுன்றன் அணிவிழா அமைத்தல் வேண்டும்
ஊறமு தனையீ ரென்றே உவப்பொடும் பணிந்து நின்றார்.

பணிந்தபி நெழுந்து சென்றே பயிலுமா பதியா மென்பார்
குணங்குறி யிலாத கூத்தப் பிரானடி குறுகிப் போற்றி
இணக்குவல் லொளிக்கு மென்னு மின்புமார் முதற்பா லோதி சூட்ட
அணங்குசேர் பாகத் தண்ணல் அணிவிழாச் செய்து பின்னர் (சுக)

கொடிப்பாட்டு நூலருளிக் குலவுசிவப்
பிரகாசங் கொள்வி னுப்பா
ஒடிப்பாட்டு மருட்பயனே நுண்மைநெறி
விளக்கமுளம் உய்க்குந் தூது
படைப்போற்றிப் புண்ணுடைப்பா சங்கற்ப
நிராகரணம் புதுக்கக் கோவை

புடைத்தோற்று பதிக்கோவை சேக்கிழார்பு
ராணமன்பர் புராண சாரம்.

(ரு௦)

அருளியபின் திருக்கோயிற் புராணத்தை

ஆக்கியரும் பேட கத்தே

மருவியிடப் புரிகாலை அந்தணர்கள்

அம்பலத்தில் வாரா வண்ணம்

பரிவின்றித் தடுத்தனரப் பொதுவாழு

நடப்பெருமான் பரிவு கூர்ந்து

பெருகுதிரு உமாபதியார் மான்மியத்தைப்

புவனிமிசைப் பிறங்கச் செய்ய.

(ரு௧)

ஒருநாட்சா யங்காலைச் சபரியைசெய்

அந்தணர்க ளுள்புக் காரக்குப்

பெருநாட கப்பெருமா னு நுவமறைத்

தருளுகலும் பெம்மா னேயோ

கருமாற அருளுகவுங் கண்ணுதலே

எனக்கரைந்து கலங்க லுற்றுத்

திருநாதா அம்பலவா வெங்குற்றாய்

என்றென்றே செப்புங் காலை.

(ரு௨)

சிற்சபையி் னடமிடுவா ரருளாலே

விண்ணின்மிசைத் திருவாக் கொன்று

மற்சரமி லுமாபதிடேப டகமதனின்

மன்னினம்யாம் வரத்தீ ரென்றே

சற்சன அந் தணர்செவியிற் சார்ந்திடலும்

இரங்குமனத் தாய்பாற் செல்கோ

வற்சமென நற்கொற்ற வன்குடிவாழ்

உமாபதிபால் வந்து சூழ்ந்தார்.

(ரு௩)

எங்கள்குலச் சிகாமணியே ஏழைமையால்

யாங்களிழை குற்ற மெள்ளிப்

பங்கமுற தெமைக்காத்தி பென்றவர்தஞ்
சாணமிசைப் பணிந்து சொல்வார்
புங்கவர்கள் போற்றிசைக்கும் பொதுவினடம்
புரிபெம்மான் பூசைக் காக
அங்குசெலக் காணுதெம் பெருமாளை
யழுங்கினே மனைய காலே

(௫௪)

உமாபதியார் பேடகத்தில் உறைகின்றோம்
என்னவொரு விண்ணின் வாணி
நமாவென்று தொழுமடியார் எல்லாருஞ்
செவிகேட்க நண்ணிற் றென்ன
எமாலொன்று குறையுமில் பேடகத்தில்
எழுதுகோயிற் புராணஞ் செய்து
சுமாவைத்துப் பூசித்தா மென்றருள
அக்கணம்பூ சுரர்கள் சொல்வார்.

(௫௫)

அடிகேளிப் புராணமதை அம்பலம்வைத்
தரங்கேற்றி அருள்வீ ரென்னப்
படிபோற்றுந் தில்லைநகர்த் திருவுடையந்
தணராவார் பல்லோர் கூடிக்
கொடிதோர ணங்கள்குடை சாமரைசின்
னம்முதல குலவிச் சூழ
மடியாராத் தவமுடையீர் வைகுறுமிச்
சிவிகைமிசை யென்ன வந்தார்.

(௫௬)

வந்தேறுஞ் சிவிகைதனை மலிதலுறு
மந்தணர்கள் வாங்கித் தோண்மேன்
மந்தார மலர்சொரிய வந்தார
வீதியிடை வணங்கிச் சென்றே
சந்தாரு மம்பலத்திற் றவிசினிடைத்
தகைமைபெறு புராணந் தன்னை
முந்தாக வைத்துமலர் கொடுதூவி
வாசிக்க முதல்வ னுர்தம்.

(௫௭)

என்றுமிருந் ததுபோலப் பொன்மன்றி
 லெழுந்தருளி யிருப்பக் கண்டு
 நன்றுறுமந் தணர்மகிழ்வு கொண்டுநவில்
 புராணத்தை நயந்து கேட்டுக்
 கன்றையுடை ஆனெனவே கசிந்தமனத்
 தினராகிக் கதிப்பா ரானார்
 மன்றவர்பே ரருளாலே புராணமதை
 ஆரங்கேற்றி வைகப் பன்னாள்.

(124)

வேறு :

சுத்திய ஞான நந்தத் தத்துவ அனுப வக்தாவ்
 பத்திசெய் அடியார் போற்றப் பானடிக் கமல மெய்தி
 நித்திய சுபாவ முத்திராகார பூர்த்தி யான
 சுத்தவத் துவிதா நந்த சொருபமே யாகி நின்றார்.

(125)

வேறு

வாழிதிரு அந்தணர்கள் வாழிசெறி வாடோர்
 வாழிமலி ஆனிரைகள் வாழிபொழி வானம்
 வாழியுல காளசர் வாழிமனு நீதி
 வாழிசிவ நேசர்சூழ வாழிசிவ நாமம்.

(126)

உமாபதி சிவாசாரியர் புராணம் முற்றும்.

ஆகச்செய்யுள் கடிக்

சுந்தானுசாரியர் புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்ட நாதன் விரைகழல் வேல்க.

சிவஞான மாதவன் சேஷடி வாழ்க.

சந்தான குரவர் திருநட்சத்திரப்பாடல்.

சித்திரை அத்தம் உமாபதி ஆவணித் திங்கள்தன்னில்
 உத்திரம் சீர்கொள் மறைஞான சம்பந்தர் ஓதுகண்ணி
 சுத்தமெய்ப் பூரம் அருணந்தி ஐப்பசிச் சோதிதன்னில்
 வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
 சிவமயம்
 திருச்சிற்றம்பலம்
 மெய்கண்ட நாதன் விரைகழல் வெல்க்.
 திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
 ம ர த வ ச்
 சிவஞான சுவாமிகள் சரித்திரம்.

காப்பு
 விநாயகக்கடவுள்
 சீர்பூத்த தாய்முலைப்பால் பகுத்துணுங்கால்
 மூன்றுறுப்பாற் சேயாய் உள்ளான்
 நார்பூத்த மோத்தல்வரு நெல்கவர்தல்
 செய்தருந்தி நான்பின் என்ன
 வர்பூத்த ஒருறுப்பால் அத்தனையுஞ்
 செய்தருந்தி யான்முன் என்றே
 பார்பூத்த அருள்கொழிக்கும் யானைமுகப்
 பெருமானைப் பாவி வாழ்வாம். (க)

ஆகத்திய முனிவர்
 சிறந்தஆகத் தியகமிண்டு நவின்றருளிச்
 செந்தமிழா சிரியன் என்றோர்
 உறந்தபுகழ்ப் பெயர்புனைந்த தன்றியுநோக்
 காதிபுல உற்ற தீக்கை
 அறந்தவறு துளவெனினும் பரிசுத்தால்
 மால்சிவமே ஆகச் செய்து
 நிறந்ததிற் லுடைப்பாமா சாரியனும்
 ஆனானே நினைந்து வாழ்வாம். (உ)

சண்டேச நாயனார் அறுபத்துமூவர் சேக்கிழார்.

தந்தைதான் அடைவதற்குத் தந்தைதான்

அறளறிந்தார் தம்பி ராற்கே

சிந்தைபா தியமூன்றுஞ் செலுத்தறுபான்

மூவர்இவர் சீர்த்தி யாவும்

நிந்தைதீர் தாமொழிந்த நிகரரிய

சேக்கிழார் நீடு வாழ்வார்

அந்தைதீர் தாக்கருதும் அடியேனுள்

அனவரதம் அகலா ராயே.

(௩)

மெய்கண்ட தேவர்

அகத்திருளைப் போக்கலும்பன் னிருகநீரோன்

எனத்தமிழில் அழகு வாய்ப்ப

மகத்துவநூல் மொழிபெயர்த்த துணர்ந்தியாமும்

மொழிபெயர்த்தல் வல்லைம் என்று

மிகத்தழைசத் தியஞான தரிசனிப்பேர்

மொழிபெயர்த்து மெய்கண் டானென்

றிகத்தியலப் பரஞ்சோதி அருளியவா

சிரியனடி இறைஞ்சி வாழ்வாம்.

(சு)

திருமாளிகைத்தேவர்

கச்சோதங் கதிராமோ யாங்கொள்வயி

ணவமின்றே கழிவ தாக

அச்சோஷிவ வாரியனெங் ககப்படுவான்

என்றறங்க மகல நீத்துப்

பச்சோலைத் தெங்கடருங் கோழுத்தி

அடைந்தரிய பலசெய் தெல்லாம்

நச்சோத அருள்கோழித்து வளர்திருமா

ளிகைத்தேவை நயந்து வாழ்வாம்.

(ரு)

சிவஞான் சுவாமிகள்

சீலநிகழ் மூலவா கமப்பொருளொன்
 றென்றாகித் திறம்பு ற்து
 ஞாலநிகழ் ஞாலதெய்வ மெனப்பல்நுங்
 கொண்டாட நாங்கள் உய்யச்
 சாலநிகழ் சமவாத முதலியபோய்
 ஒளித்திடவு தயமாய் வந்த
 பாலநிகழ் விழிமறைத்த சிவஞான
 யோகிபதம் பணிந்து வாழ்வாம்.

(க்)

நூ ல்

தரீவு கொச்சகக் கலிப்பர்.

பூமணக்கும் பொழின் மணக்கும், பொழிற்கெழில்கூர்
 தருமுகமாய்த், தூர்மணக்கும் ஒருபொருளைத் துறைப்புனல்
 பாய் வளர்த்துவாய், நாமணக்கும் புகழ்படைத்துநலமணக்
 கும் புலமணக்கும், தேமணக்குந் தமிழ்மணக்குந் தென்
 பாண்டித் திருநாட்டில்.

(எ)

மருந்துநிகர் மொழிமடவார் மைந்தரொடு மாட்டயர்ப்
 பொருந்துவளம் பலசெறியும் பூஞ்சோலை புடையுடைத்தாய்ப்
 பருந்துநிகசான் றென்றுமொளிர் பாவநா சப்பதிப்பால்
 திருந்துபுகழ் விக்கிரம சிங்கபுர மெனும்பதியில்.

(ஆ)

பொன்பூத்த பெருஞ்சிகரம் பொதியவரை நிதியமெனும்
 கொன்பூத்த ரெடியகுணக் குறியமுனி அருள்புலமை
 முன்பூத்த ஏழுதலை முறைவாய்ந்த முழுத்தவத்து
 பின்பூத்த புகழ்ப்பாண்டி வேளாள குலநிலைகர்.

(ஈ)

ந்.உ. மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் சரித்திரம்

அணிதருமம் பலக்கூத்தர் அவர்மனையார் வடமீனும்
பணிதருகற் புடையநலம் பரவுமயி லம்மையார்
துணிதருமற் றிவர்தம்பால் தூயறிவங் குரித்தென்னத்
திணிதருமெய் திருந்தொருவர் திருவருளால் அவதரித்தார்.

முக்களா லிங்கமென மொழிபிள்ளைத் திருநாமம்,
நக்களா வுறப்பூண்டு நந்துபிறைக் கொழுந்தனையார்
அக்களா அரனருளால் ஐயாண்டின் மேல்நெடின்
பக்களா தரத்தோதும் பள்ளியமர்ந் தருளினார். (கக)

பள்ளிஅமர்ந் தருணுளிற் பரவுபுனற் சோண்டு
வள்ளியஆ வடுதுறையில் வாழ்நமச்சி வாயகுரு
ஒள்ளியமென் மலர்க்கழலே உளத்துன்னும் முனிவர்கிலர்
நள்ளியவான் புகழ்மிகுமந் நகர்வீதி வரக்கண்டார். (கஉ)

கண்டுபணிந் தெழுந்தடிகேள் கடையேனி லடைந்தமுது
கொண்டுபினர் எழுந்தருள வேண்டுமெனக் குறைஇரப்ப
மண்டுபிரி யத்தவரும் மழவுருவப் பெருந்தகையார்
தொண்டுபடற் கிரங்கியவர் தூயமொழிக் குடன்பட்டார்.

திருந்துசவைக் கறியமுதம் திருவமுதுங் கொண்டருளி
* அருந்ததியென் னம்மை யென்றோர் அழகியசெய் யுளும்பாடிப்
பொருந்துமவர் செலப்புறத்தே போயிருந்த தந்தையார்
வருந்துதலில் தம்மனைவாய் வந்துகிகழ்ந் ததைஉணர்ந்தார்

---

* அருந்ததியென் னம்மை அடியவர்கட் கென்றும்
திருந்த அமுதளிக்குஞ் செல்வி—பொருந்தவே
ஆனந்தக் கூத்தர் அகமகிழத் தொண்டுசெயும்
மானந் தவாத மரில்.

உணர்ந்தவுடன் ஸ்மந்தரோடும் உறுவுர்பாற் போய்வணங்கிப்
புணர்ந்ததிரு வருட்பெருமைப் புத்திரனார் குறிப்புணர்ந்து
தணந்தனர்சென் றனரீன்ற தந்தையார் அம்மைந்தர்
மணந்தனராய் முனிவரொடு வழிக்கொண்டு நடந்தனர்ரால்

வரையகமுங் கருங்கானம் மருங்குமும் வயன்மருதத்
தரையகமும் எம்பெருமான் தானங்கள் பலவணங்கி
விரையமைந்த சோனாட்டு மினிர் திருவா. வடுதுறையில்
உரையமைந்த திரும்டத்தின் உட்புகுந்தார் உவமையிலார்.

புக்கவர்பன் னிரண்டகவை பொருந்தியொளிர் அஞ்ஞான்றே
தக்கவராய் முண்டிதராய்ச் சந்நியா சத்திறம்பூண்
டுக்கவர்தந் தலைமலை ஒருங்கணிவார் திருவருளால்
திக்கவருள் அதிசயிப்பச் செழுங்கலைகள் பலபயின்றார். கள

ஆயபெரும் புகழ்த்திருச்சிற் றம்பலத்தே சிகர்நாள்முன்
மேயபெருங் கருணையுரு வேலப்ப தேசிகர்தாம்
பாயநிரு வாணமெனப் பகர்தீக்கை செயப்பெற்றுத்
தாயனையார் சிவஞான முனிவரெனத் தனியமர்ந்தார். கடி

வடகலையில் தென்கலையில் மாறிலா இலக்கியமும்
தொடர்புடைய இலக்கணமும் தோலாத தருக்கமுமற்
றிடனுடைமெய்ப் பொருட்கலையும் எக்கலையுமுதுணர்ந்து
கிடமுடைய அநுபூதிச் செல்வராய்ச் சிறப்புற்றார். கக

சிறப்புறுதொல் காப்பியச்சூத் திரவிருத்தி முதற்பலவும்
மறப்பில்பெரும் புகழ்க்காஞ்சி மான்மியமும் யமகமுதற்
பெறப்படுமந் தாதிகளும் பிறங்குமிவை முதற்பலவும்
உறப்பயில இனிதியற்றி உயர்பரிபூ ரணமுற்றார். ௨௦

நட்சு மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் சரித்திரம்

சிவஞான சுவாமிகள் திருநட்சத்திரப்பாடல்

மன்னும் விசுவா வசுவருட மேடமதி
உன்னிரவி நாட்பக்கலோ தாயிலியம்—பன்னும்
திருவாளன் எங்கோன் சிவஞான தேவன்
திருமேனி நீங்கு தினம்.

சிவஞான மாதவன் சேவடி வாழ்க.
திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவம்யம்:

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசந்தானுசாரியர் தோத்திரங்கள்.

க. மெய்கண்ட சிவம்.

சிவஞான சித்தியார்.

பண்டைமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞர்னம்

பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறக்

கண்டஇரு தயகம்ல முகைகள் எல்லாம்

கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தஅருட் கதிரோன்
விண்டமலர்ம் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணெய் மேவும்

மெய்கண்ட தேவன்மிசு. சைவ நாதன்

புண்டரிக மலர்தாழச் சிரத்தே வாழும்

பொற்பாதம் எப்போதும் போற்றல் செய்வாம். க

விநாயக புராணம்.

சிறிய ஆடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செறிந்தாங்

கறிவு நூல்களின் முடிவெலாம் அகப்படுத் தவற்றின்

நெறியெ லாம்விளக் கியசிவ ஞானபோ தத்தைக்

குறிசெய் தீந்தமி ழாலுரை குரவீண்ப் பணிவாம். உ

அருணகிரிப் புராணம்.

வேதத்தின் அரும்பொருளை விமலனருள் நந்திக்குப்.

பேர்தித்த சிவஞான போதத்தைக் குருமரபால்

ஓதித்தோந் திருந்தமிழால் எமக்குணர்த்தி எம்முனம்

சேதித்த மெய்கண்ட தேவனடி சிந்திப்பாம். டு

சேது புராணம்.

அல்லாத பரசமய அலகைத் தேர்விண்
 டகலவகல் புனற்பெண்ணை அயல்சூழ்வெண்ணெய்ப்
 பெர்ல்லாத இபமுகத்துப் புத்தேள் தன்பால்
 புனிதசிவா கமப்பொருண்மை பொருந்த வாய்ந்து
 நில்லாத நிலையிதுமற் றென்றும் ஒன்றாய்
 நிற்குநிலை இதுவெனமெய்ந் நெறிதேர்ந் தியாரும்
 வெல்லாத சிவஞான போதம் சொன்ன
 மெய்கண்டான் சரணமுடி மீது கொள்வாம். ௪

திருவாரூர்ப் புராணம்.

மைகண்ட மணிமிடற்றோன் விரித்த முன்னூல்
 மரபுணர்ந்து வழிநூலா வகுத்தே உண்மை
 கைகண்ட சிவஞான போதம் தந்து
 கலைகளை வாழ்வித்துக் கடவுட் கொள்ளாப்
 பொய்கண்ட சமயமுத லாய பொல்லாப்
 புன்சமய நிலைகெடுத்த புரைதீர் வெண்ணெய்
 மெய்கண்ட குரவர்முத்தர் குரனர் பொற்றாள்
 விரைகமலப் போதுமுடி மீது கொள்வாம். ௫

திருவேண்காட்டுப் புராணம்.

பன்னுசிவ் சமயநெறி வளர வேண்டிப்
 பரஞ்சோதி அடிகளரிந்தப் பாரின் மேவி
 மன்னுபுகழ்ச் சுவேதவனப் பெருமான் இங்கே
 வருகளன விளம்புதலும் மெளனம் நீங்கித்
 தன்னிகரில் அவ்னதருள் பெற்றுச் சைவ
 சந்தான நெறிதன்முக்கத் தமிழ்தூல் செய்தோன்
 அன்னையிலன் புடையவன்மெய் கண்ட தேவன்
 அடியவருக் கடியவர்தாள் அகத்திற் சேர்ப்பாம் ௬.

திருப்புவணப் புராணம்.

பொய்கண்ட எவையுமெனப் பொல்லாத
கணபதிதான் புகன்று பின்னர்
மைகண்டத் தடக்குமரன் வழங்குசிவ
ஞானநூல் வகுத்துக் காட்டக்
கைகண்ட பின்னருளே கண்ணாகக்
கண்டபெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணெய்
மெய்கண்ட தேவனடி கைகொண்டு
கூப்பிமுடி ஸீது சேர்ப்பாம்.

எ

திங்கலொடு கங்கைபுனை அங்கணனார்
செப்புதிரு வருளி னேடு
தங்குருவாம் பரஞ்சோதி முனிவனினி
தறைகுறிப்புந் தகவாக் கொண்டு
துங்கமுறு சிவஞான போதமும்வார்த்
திகப்பொழிப்புஞ் சுழிப்பு நீர்சூழ்ந்
திங்கமருந் தமிழ்நாடு வீடுபெறப்
புரிசுவர் இருதாள் போற்றி.

அ

நேரிசை வேண்பர்.

மூன்று மலங்கெடுத்து மூலமா மப்பொருளும்
தோன்ற அருளுந்தன்தொண்டர்க்கிங்—கான்றமைந்தோர்
கைகண்ட தன்றே கடன்ஞாலத் தெப்பொருட்கும்
மெய்கண்ட தேவன்விரைத் தாள்.

க

சிவபண்ணியத் தேளிவு.

நற்றமி ழாற்சிவ ஞான போதநூல்
சொற்றயிர்க் கியல்தாஞ் சுகோத யந்தரக்—
கற்றவன் வெண்ணெய்மெய் கண்ட தேசிகள்
கொற்றமார் குரைகழல் குழைந்து போற்றுவாம்.

ய

௩௨௮ சைவசந்தானசாரியர் தோத்திரங்கள்.

சைவ சமய நெறி.

சிந்திப்பாம் வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்ட தேவனடி
வந்திப்பாம் வாழ்த்திமகிழ் வாம்.

கக

பரமத தீமிரபாநு.

வித்தகளை வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்ட தேவனேனும்
உத்தமனை வைப்பாம் உளத்து.

கஉ

சங்கீர்ப நிராகரணம்.

திருவெண்ணெய் மாநகரூள் மெய்கண்ட தேவன்
அருளியவாக் காலரித்தாம் ஆச்.

கங

இறைவ னூற்பயன்.

வேதகளை வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்ட தேவனேனும்
போதகனைப் போதகம்வைப் போம்.

கச

சித்தாந்த் தெரிசனம்.

மெய்கண்டேன் மேற்பிறவி காணேன் திருவெண்ணெய்
மெய்கண்டான் நூலைவினா வி.

கரு

தாயுமானவர்.

பொய்கண்டார் காணப் புனிதமெனும் அத்துவித
மெய்கண்ட நாதனருள் மேவுநாள் எந்நாளோ.

கக

ஆகச்செய்யுள் 16

அருணந்திசிவம்.

சிவபுண்ணியத் தெளிவு.

புன்னெறி அகற்றிய போத சூத்திரத்
தின்னெறி விளங்குநூல் இலங்கச் செய் துமேல்
நன்னெறி காட்டரு ணந்தி தேசிகன்
தன்னிரு பங்கய சரணம் போற்றுவார்.

க

மூப்பொருளி நீரியல்பும் ஓரியல்பா
நுவலாது முறைவெவ் வேறாய்ச்
செப்புசிவா கமங்களின்றன் பொருளொருமை
பெறவுணர்த்து திறமுன் னூலை
ஒப்பவிரி யாப்பதனற் சித்தியெனும்
வழிநூலா ஒளிர் பிற் காலத்
கிப்புவினோர் தெளிந்துய்ய மொழிந்தஅரு
ணந்திசிவன் இணைத்தாள் பேர்ற்றி.

உ

புரமததிமிர்ப்பாநு.

ஆர்ந்து நினைவாம் அருணந்தி தேவனடி
சார்ந்தார் அடியிணையுந் தாழ்ந்து.

௩

தாயுமநீனவர்.

பாதிவிருத் தத்தாலிப் பார்விருத்த மாக்வுண்மை
சாதித்தார் பொன்னடியைத் தான்பணிவ தெந்நரளோ

௪

ஆகச்செய்யுள் ௨5

மறைஞான சம்பந்த சிவம்.

சிவப்பிரகாசம்

பார்புகழ வளர்சாம்பேதம் மல்கப்
பராசரமா முனிமரபு பயில ஞானச்
சார்புதர வந்தருளி ஏம்மை ஆண்ட
சைவசிகா மணிமருதத் தலைவன் அந்தண்
கார்மருவு பொழில்புடைசூழ் மதில்மீதே மதியும்
கடவாமை நெடுங்கொடியின் கரந்தகையுங் கட்டிந்தைச்
சீர்நிலவு மறைஞான சம்பந்தன் எந்தை
திருவளரு மலரடிக்கள் சென்னி வைப்பாம். க

திருவளருஞ் சாமமறை திகழ்பரா சரன்மர்போன்
விசநர்பான் மறையுணர்வு விரிந்தொளிரப் புணர்த்துவேன்
மருதமொடு கடந்தையையாள் மறைஞான சம்பந்த்
குருமணிதன் மருமலர்த்தாள் குறித்துநிதம் பரசிடுவாம். உ

தாயுமானவர்

சிற்தம் பலமன்னுஞ் சின்மயராந் தில்லைநகர்க்
கொற்றங் குடிமுதலைக் கூறுநாள் எந்நாளோ.

ஆகச்செய்யுள் 23

உமாபுதி சிவம்.

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

சொற்றரு முதல்வழித் தொன்மை நூன்முறை
சுற்றெனிர சிவப்பிர காசு நூல்புகல்
கொற்றவன் குடிவரு குரவன் எம்மையாள்
நற்றவன் பதமகம் நாட்டு வாழ்மரோ.

அடியார்க்கு-கெனிய் னெனத்திலலை
 அண்ண லருளுந் திருமுதத்தின்
 படியே பெற்றான் சாம்பாற்குப்
 பரம முத்தி யப்பெர்முதே
 உடலுங் கரைவுற் றடைந்திடுவான்
 உயர்திக் கையினை அருளுக்கால்
 கடித்திற் புரிகோற் றங்குடியார்
 கமலமலரின் கழல் பேர்ந்நி.

தாயுமானவர்

குறைவிலருண் ஞானமுதல் கொற்றங் குடிபடிகள்
 நறைமலர்த்தாட் கண்புபெற்று நாமிருப்ப தெந்நாளேர்.

ஆகச்செய்யுள் 26

மா.த.வ.சீ

சிவஞான சுவாமிகள் தோத்திரங்கள்.

சிதம்பரம் சப்நாதர் புராணம்.

குறியமுனி அருளியமெய் வரத்தினால்
 அவதரித்துக் கோதில் ஞானத்
 துறைசைநமச் சிவாய்குரு அருட்கடலும்
 வடமொழிதென் மொழிப்போர்த் தூய
 நிறைகடலும் உண்டுபுனி தாத்துவித
 சித்தாந்தம் நிலவப் பூமேல்
 மறைமொழிமெய்ச் சிவஞான பாடியஞ்சேந்
 தமிழ்வகுத்த யோகி வாழி.

இடி மாதவச் சிவஞான சீவாழிகள் தோத்திரம்.

திருமாணிக்குழிப் புராணம்.

வடிவெழுத்தும் பெயரெழுத்தும் தன்மையெழுத்
துந்தெரித்து வழக்கிற் காட்டி
முடிவெழுத்தி னுக்கவே நிலயத்தாற்
பொருட்பகுதி முற்றுங் காட்டி
உடலெழுத்துஞ் சார்பெழுத்தும் உயிரெழுத்தும்
அயன்முதலோர் எழுத்திற் காட்டி
மடமையறுத் தருள் துறைசைச் சிவஞான
சாயியிரு மலர்த்தாள்ஓடிவாற்றி

உ

கருணைபொழி திருமுகத்திற் றிருநீற்று நுதலுங்
கண்டாரை வசப்படுத்தக் கனிந்தவா யுழுகும்
பெருமைதரு துறவோடு பொறையுளத்திற் பொறுத்தே
பிஞ்ஞகனார் மலர்த்தாள்கள் பிரியாத மனமும்
மருவினர்க ளக்லாத ஞானமே வடிவாம்
வளர்துறைசைச் சிவஞான மாமுனிவன் மலர்த்தாள்
ஒருபொழுதும், நீங்காமல் எமதுளத்திற் கிரத்திஷ்
ஒதிடுநா வினிலென்று முன்னிவைத்தே உரைப்பாம்.

ஓதரிய வாய்மைச் சிவாகுமங் கூட்டுகலாம்.
உற்றபே ராக ரமதரயீ.
ஓங்குதிரு வாவடு துறைப்பதியி லற்புத்த
தொருவடிவு கொண்ட ருளிடேய
பேதமுறு சமயவா திகளுள மயக்கை
பெயர்க்கும்ரச குளிகை யாகிப்
பிரியமுட னேவந், தடுத்தவர்க் கின்பப்
பெருங்கருணை மேரு வாகி.

மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் தோத்திரம்.

சிங்

ஆதரித் தடியேங்க ளுண்ணத் தெவிட்டாத்
அமிர்தசா கரமா கியே
அழகுபொலி கலைசைச் சிதம்பரே சுரரடிக்
கதிமதுர கவிதை மாரி
மாதவர் வழுத்தப் பொழிந்தருளி யென்றும்வர்
மண்ணிவளர் சங்கி தியிலோர்
மணிவிளக் கென்னவளர் சிவஞான மாதவன்
மலர்ப்பதம் வணங்கு வாமே.

சு

தொட்டிகலைச் சுப்பிரமணிய சுவாமிகள்.

கலைதேர் நமச்சி வாயகுரு
கருணைக் கடலிற் றிளைத்தாடிக்
கலகப் பாசத் தொடரறுத்துக்
காமத் தறியை அறவீழ்த்தி
அலையுஞ் சமயத் தருக்களைக்கீழ்
அடிவே ரோடும் அகழ்ந்தெறிந்திட்டு
அருளின் படாத்தை முகமேற்கொண்டு
ஆதி வேதா தமங்களுளும்
தொலையா மணிகள் இருமருங்குந்
தொனிக்கச் சைவ மதம்பொழிந்து
துங்க மோடும் உலகமுற்றுந்
சுற்றும் வெற்றி வாரணமே
மலையா தருளும் முனிவர்சிகா
மணியே வருக வருகவே
வளமார் துறைசைச் சிவஞான
வள்ளால் வருக வருகவே.

சு

பொ, பாண்டித்துரைத்தேவர்:

சுடி   மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் நோத்திரம்.

திண்ணவிற்பச், சேவடியுந் திருவிழியுந்
திருமார்புஞ், செல்வக் கையுந்
நண்ணுமன்பர்க் கருள்கருணைத் திருமுகமும்
பசுங்குழவி நடையே யாகிப்
புண்ணியத்தின் பொலிவாகி அற்புதக்கோ
லக்கொழுந்தாய்ப் புலைநா யேற்குக்
கண்ணைவிட்டு நீங்காத சிவஞான
சற்குருவே கருணை வாழ்வே.

மெய்கண்ட நாதன் விரைகழல் வேல்க்.

சிவஞான மாதவன் சேவடி வாழ்க்.

—❀❀❀❀—

வாழ்த்து .

வான்முகில் வழாது பெய்க
மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு சேய்க
குறைவிலா துயில்கள் வாழ்க
நான்முறை அறங்கள் ஒங்க
நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி
விளங்குக உலக மெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருச்சுற்றம்புலம்

கருஞ்சிபுரம்

மெய்க்கண்டார் கழக வெளியீடுகள்

1. திருமுறை சாத்திரங்கள்
2. தலைமை உரையின மேல்குறிப்பு
3. திருஞானசம்பந்தர் திருநாட்சிறப்பு
4. காஞ்சிப்புரம் ..... 2—8—0
5. திருந்தொண்டர் திருநட்சத்திரப்படம்
6. ஆண்டுவிழாத் தலைமைப்பேருரை
7. திருவேகம்பநாதர் திருக்கோயில்
திருப்பணியாளர் உருவப்படம் 0—0—6
8. திருக்குறள்கணின்முட்டத்தேவாரம்
9. திருவோத்தூர்த் தேவாரம்
10. திருமாதறல் தேவாரம் ..... 0—0—3
11. திருப்பள்ளியெழுச்சி திருவெம்பாவை 0—0—3
12. சைவச்சந்தாநாசாரியர் புராணமும்
சிவஞானசுவாமிகள் சரித்திரமும் 0—2—0
13. திருப்பனங்காட்டுத் தேவாரம் ..... 0—0—3
14. பாராயணத் திருமுறைத்திரட்டு 0—2—0
15. திருநெலிக் காரைக்காட்டுத் தேவாரம் 0—0—3
16. சிவஞான போதம் ..... 0—2—0
17. கச்சியேகம்பர் மாலை
18. திருமேற்றினித் தேவாரம் ..... 0—0—3